Rugăciuni începătoare:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc...

Sfinte Dumnezeule...

Preasfântă Treime...

Tatăl nostru...

Apoi aceste tropare, glasul al șaselea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Cinstita prăznuire a prorocului Tău, Doamne, Cer arată Biserica Ta; că îngerii împreună cu oamenii se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, în pace îndreptează viața noastră.

Și acum...

Multe sunt mulțimile păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu; dar către tine nădăjduiesc, Curată, căutând mântuire; cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să-mi dea iertare de răutățile ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Doamne miluiește (x 40)

Întru tot Sfântă Treime, Dumnezeule și Făcătorule a toată lumea, ajută-mi și îndreptează inima mea, să încep cu înțelepciune și să sfârșesc cu fapte bune acești Psalmi insuflați de Dumnezeu, pe care Duhul Sfânt i-a rostit prin gura lui David și pe care și eu, nevrednicul, voiesc să-i rostesc acum. Dar, cunoscându-mi nepriceperea și căzând înaintea Ta, mă rog Ție și cer ajutor de la Tine: îndreptează mintea mea, Dumnezeule, și-mi întărește inima, să nu mă îngreunez de graiurile gurii, ci să mă veselesc de înțelegerea cuvintelor și să mă gândesc la lucrarea faptelor bune, ca luminându-mă cu faptele cele bune, să mă învrednicesc la judecată de șederea de-a dreapta Ta, împreună cu toți aleșii Tăi. Deci, binecuvântează-mă, Stăpâne, ca din inimă să rostesc cu limba mea așa:

PSALMUL 1

Al lui David.

1 Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul
necredincioșilor și în calea păcătoșilor nu a
stat și pe scaunul hulitorilor n-a șezut;
2 Ci în legea Domnului e voia lui și la legea
Lui va cugeta ziua și noaptea.
3 Și va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele
apelor, care rodul său va da la vremea sa și
frunza lui nu va cădea și toate câte va face
vor spori.
4 Nu sunt așa necredincioșii, nu sunt așa!
Ci ca praful ce-l spulberă vântul de pe fața
pământului.
5 De aceea nu se vor ridica necredincioșii
la judecată, nici păcătoșii în sfatul drepților.
6 Că știe Domnul calea drepților, iar calea
necredincioșilor va pieri.

PSALMUL 2

Al lui David.

1 Pentru ce s-au întărâtat neamurile și popoarele au cugetat deșertăciuni?
2 S-au ridicat împărații pământului și căpeteniile s-au adunat împreună împotriva
Domnului și a unsului Său, zicând:

3 «Să rupem legăturile lor și să lepădăm de la noi jugul lor».

4 Cel ce locuiește în ceruri va râde de dânșii și Domnul îi va batjocori pe ei!

5 Atunci va grăi către ei întru urgia Lui și întru mânia Lui îi va tulbura pe ei;

6 Iar Eu sunt pus împărat de El peste Sion, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului.

7 Domnul a zis către Mine: «Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut!

8 Cere de la Mine și-Ți voi da neamurile moștenirea Ta și stăpânirea Ta, marginile pământului.

9 Le vei paște pe ele cu toiag de fier; ca pe vasul olarului le vei zdrobi!»

10 Și acum împărați înțelegeți! Învățați-vă toți, care judecați pământul!

11 Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați de El cu cutremur.

12 Luați învățătură, ca nu cumva să Se mânie Domnul și să pieriți din calea cea dreaptă, când se va aprinde degrab mânia Lui! Fericiți toți cei ce nădăjduiesc în El!

PSALMUL 3

Al lui David.

1 Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea;

2 Mulți zic sufletului meu: «Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!»

3 Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, sla-va mea și Cel ce înalți capul meu.

4 Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui.

5 Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

6 Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară.

7 Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit.

8 A Domnului este mântuirea și peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Slavă...

PSALMUL 4

Al lui David.

1 Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeul dreptății mele! Întru necaz m-ai desfătat! Milostivește-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea.

2 Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna?

3 Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

4 Mâniați-vă, dar nu greșiți; de cele ce ziceți în inimile voastre, întru așternuturile voastre, vă căiți.

5 Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul.

6 Mulți zic: «Cine ne va arăta nouă cele bune?» Dar s-a însemnat peste noi lumina feței Tale, Doamne!

7 Dat-ai veselie în inima mea mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin și de untdelemn ce s-a înmulțit.

8 Cu pace, așa mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai așezat.

PSALMUL 5

Al lui David.

1 Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înțelege strigarea mea!

2 Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeul meu, căci către Tine, mă voi ruga, Doamne!

3 Dimineața vei auzi glasul meu; diminea-

ța voi sta înaintea Ta și mă vei vedea.
4 Că Tu ești Dumnezeu, Care nu voiești fărădelegea, nici nu va locui lângă Tine cel ce viclenește.
5 Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pe toți cei ce lucrează fărădelege.
6 Pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaș și pe viclean îl urăște Domnul.
7 Iar eu, întru mulțimea milei Tale voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfânt locașul Tău, întru frica Ta.
8 Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta din pricina dușmanilor mei! Îndreptează înaintea mea calea Ta.
9 Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deșartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc.
10 Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din sfaturile lor; după mulțimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne,
11 Și să se veselească toți cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura și le vei fi lor sălaș și se vor lăuda cu Tine toți cei ce iubesc numele Tău.
12 Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu arma bunei-voiri ne-ai încununat pe noi.

PSALMUL 6

Al lui David.

1 Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți.
2 Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele;
3 Și sufletul meu s-a tulburat foarte și Tu, Doamne, până când?
4 Întoarce-Te, Doamne; izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă, pentru mila Ta.
5 Că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine. Și în iad cine Te va lăuda pe Tine?
6 Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele așternutul meu voi uda.
7 Tulburatu-s-a de supărare ochiul meu, îmbătrânit-am între toți vrăjmașii mei.
8 Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele.
9 Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.
10 Să se rușineze și să se tulbure foarte toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

Slavă...

PSALMUL 7

Al lui David.

1 Doamne, Dumnezeul meu, în Tine am nădăjduit. Mântuiește-mă de toți cei ce mă prigonesc și mă izbăvește,
2 Ca nu cumva să răpească sufletul meu ca un leu, nefiind cine să mă izbăvească, nici cine să mă mântuiască.
3 Doamne, Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate în mâinile mele,
4 De am răsplătit cu rău celor ce mi-au făcut mie rău și de am jefuit pe vrăjmașii mei fără temei,
5 Să prigonească vrăjmașul sufletul meu și să-l prindă, să calce la pământ viața mea și mărirea mea în țărână să o așeze.
6 Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta, înalță-Te până la hotarele vrăjmașilor mei; scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, cu porunca cu care ai poruncit,
7 Și adunare de popoare Te va înconjura, și peste ea la înălțime Te întoarce.

8 Domnul va judeca pe popoare; judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea și după nevinovăția mea.
9 Sfârșească-se răutatea păcătoșilor și întărește pe cel drept, Cel ce cerci inimile și rărunchii, Dumnezeule drepte.
10 Ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce mântuiește pe cei drepți la inimă.
11 Dumnezeu este judecător drept, tare și îndelung-răbdător și nu Se mânie în fiecare zi.
12 De nu vă veți întoarce, sabia Sa o va luci, arcul Său l-a încordat și l-a pregătit
13 Și în el a gătit unelte de moarte; săgețile Lui pentru cei ce ard le-a lucrat.
14 Iată a poftit nedreptatea, a zămislit silnicia și a născut nelegiuirea.
15 Groapă a săpat și a adâncit-o, și va cădea în groapa pe care a făcut-o.
16 Să se întoarcă nedreptatea lui pe capul lui și pe creștetul lui silnicia lui să se coboare.
17 Lăuda-voi pe Domnul după dreptatea Lui și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

PSALMUL 8

Al lui David.

1 Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minu-nat este numele Tău în tot pământul! Că s-a înălțat slava Ta, mai presus de ceruri.
2 Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă, pentru vrăjmașii Tăi, ca să amuțești pe vrăjmaș și pe răzbunător.
3 Când privesc cerurile, lucrul mâinilor Tale, luna și stelele pe care Tu le-ai întemeiat, îmi zic:
4 Ce este omul că-Ți amintești de el? Sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?
5 Micșoratu-l-ai pe dânsul cu puțin față de îngeri, cu mărire și cu cinste l-ai încununat pe el.
6 Pusu-l-ai pe dânsul peste lucrul mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui.
7 Oile și boii, toate; încă și dobitoacele câmpului;
8 Păsările cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările mărilor.
9 Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul!

Slavă...

Rugăciuni după Catisma întâi:

Sfinte Dumnezeule...

Preasfântă Treime...

Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul întâi:

Întru fărădelegi fiind zămislit eu, păcătosul, nu cutez a căuta la înălțimea cerului; dar, îndrăznind către iubirea Ta de oameni, strig Ție: Dumnezeule, milostiv fii mie și mă mântuiește!

De vreme ce dreptul abia se mântuiește, cum mă voi arăta eu, păcătosul, cel ce nu am purtat greutatea și zăduful zilei? Ci numără-mă, Dumnezeule, cu cei din ceasul al unsprezecelea și mă mântuiește!

Slavă...

Brațele părintești grăbește a mi le deschide, că în păcate am cheltuit viața mea! Și căutând, Mântuitorule, la bogăția cea neîmpuținată a îndurărilor Tale, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, strig cu umilință: greșit-am la cer și înaintea Ta!

Și acum...

Preasfântă Fecioară, nădejdea creștinilor,

pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut mai presus de minte și de cuvânt, roagă-L neîncetat, împreună cu puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate și îndreptarea vieții, nouă tuturor, celor ce cu credință și cu dragoste te preamărim pururea.

Doamne miluiește (x 40)

Stăpâne atotputernice și necuprins, Putere începătoare de lumină și nepătrunsă, Părintele Ființei celei ipostatice și Purcezătorul Duhului Tău Celui de o putere, Care pentru îndurările milostivirii și pentru negrăita bunătate nu ai trecut cu vederea firea omenească cea cuprinsă de întunericul păcatului, ci dumnezeieștile lumini ale sfintelor Tale învățături le-ai strălucit în lume, mai întâi prin lege și prin proroci, iar mai apoi prin Însuși Fiul Tău cel Unul-Născut, Care ai binevoit să ne răsară nouă trupește și la strălucirea luminii Tale să ne povățuiască; fie urechile Tale luând aminte la glasul rugăciunii noastre și ne dăruiește nouă, Doamne, cu inimă neadormită și trează să petrecem toată noaptea vieții acesteia, așteptând venirea Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Judecătorul tuturor, nu culcați și dormind, ci priveghind și cugetând la lucrarea poruncilor Tale să ne aflăm, și întru bucuria Lui împreună să intrăm, unde este glasul cel neîncetat al celor ce prăznuiesc și nespusa dulceață a celor ce privesc frumusețea feței Tale celei negrăite. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui Celui fără de început, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!